

[Waldorff]

digheder og de vurderende myndigheder bliver én og samme myndighed. Det må være fuldstændig klart for enhver, at det vil øge muligheden for en mere direkte politisk kontrol med, hvad de forskellige § 16-teatre spiller og viser for folk.

Der sker også det, at teaterrådets stilling bliver svækket med dette lovforslag. Der sker det, at egnteatrene ikke bliver sikret, og det må endelig siges, at de økonomiske forbedringer, som er stillet i udsigt, i hvert tilfælde er usikre, fordi vi ikke ved noget om, hvordan amter og kommuner vil gå ind med en støtte til de opsøgende teatre og børneteatrene.

Det har ikke været muligt at få nogen egentlige garantier i udvalgsarbejdet for de eksisterende teatre; vi ved altså ikke, hvad der kan ske med dem i den periode, hvor loven skal køres ind. Den eneste reelle garanti, vi har fået, er, at egnteatrene i hvert fald ikke skal stilles ringere, end de er i dag. Det synes jeg også er o.k., men det er faktisk ikke særlig meget.

Den politiske styring og muligheden for politisk kontrol bliver stadig vigtigere i hele diskussionen om kulturpolitik. Der sker nemlig det, at stat og kommuner i stadig højere grad går ind med støtteordninger på en lang række områder. Det er sådan set også meget godt, på den måde, at man sikrer forskellige aktiviteter, som det er vigtigt at støtte, fordi de indeholder et mange gange meget mere folkeligt element end meget af den etablerede kulturaktivitet, men der sker samtidig det, at stat og kommuner på den måde bliver i stand til at foretage en styring af, hvad der skal være indholdet i disse kulturaktiviteter.

Det er klart nok ikke det, man fremhæver som målet fra regeringens side, heller ikke i henseende til denne lovgivning; jeg tror sådan set ikke engang, det er det, der er målet for socialdemokratiet; men for de reaktionære partier, som vi har hørt i dag, er det fuldstændig indlysende, at det er det, der er målet. Det er CD, det er de kristelige, det er fremskridtspartiet, det er de konservative; venstre sagde ikke så meget i dag. Det er fuldstændig indlysende, at disse partier ser udformningen af denne lovgivning som en mulighed for på lokalt plan at få en væsentlig mere direkte politisk styring af, hvad børneteatrene skal vise. Det er faren ved den

form for decentralisering, som denne lovgivning lægger op til.

Børneteatrene problem bliver, at de bliver stillet i en situation, hvor de må afgøre, om de vil lade sig kontrollere ved at acceptere kommunal indflydelse på deres repertoire eller de vil give afkald på støtte. Og børneteatrene situation er den i dag, at de ikke kan tillade sig at give afkald på støtten; de må have støtten for overhovedet at være i stand til at overleve. Vores absolut eneste argument for at stemme for denne lovgivning er da også, at den økonomiske støtte, som den indebærer, er nødvendig, hvis de små teatre ikke skal dø.

Vi er også klar over, at vi ved at stemme for dette lovforslag bliver meget forpligtede til at følge med i, hvad der faktisk sker på området. Det, som diskussionen vil dreje sig om, er muligheden for en politisk og kunstnerisk styring af hele § 16-teaterområdet. Det betyder, at man må følge med i, hvilke teatre man vil lukke munden på, hvis man vil det – det tror vi man vil i en række tilfælde – hvilke ændringer der sker i form af en eller anden slags selv censur hos mange af de forskellige teatergrupper i erkendelse af, at de vil have vanskeligt ved at opnå støtte fra kommuner og amtskommuner, hvis de spiller et repertoire, som de ellers mente det rigtigst at spille.

Vi mener faktisk også, der vil opstå et stort problem for de egnteatre, som ikke får noget med denne lovgivning. Det fik man en illustration af senest i går i Landet Rundt: Teamteatret er et af de teatre, som kommer i meget alvorlige vanskeligheder.

Jeg håber, der er så megen anstændighed i regeringen, at man i forlængelse af, at man gennemfører denne lovgivning, også vil forøge bevillingerne til § 18 i teaterloven. Det vil faktisk være nødvendigt, hvis et teater som Teamteatret skal kunne fungere videre, i hvert fald hvis det skal kunne fungere nogenlunde rimeligt videre.

Hvad angår ændringsforslagene, kan vi tilslutte os ministerens ændringsforslag; de øvrige er vi imod.

Så vil jeg sige til allersidst, at selv når dette lovforslag er vedtaget med en tilsyneladende og forhåbentlig da forbedret støtte til de små teatre, er der stadig væk uendelig langt igen, før man kan tale om et bare nogenlunde rimeligt forhold imellem bevillingerne til